

Nr 655

Av herr **Svenungsson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 153, angående en reform av den territoriella pastoratsindelningen och den församlingsprästerliga organisationen i riket m. m.*

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 153 få vi anföra följande:

1. Pastoratsindelningssakkunniga ha i sitt betänkande angivit maximistorleken för tätortspastorat till 30 000 inv. Denna maximisiffra har godtagits av kyrkomötet.

I propositionen (s. 30) redovisas tätortspastorat (F-ortspastorat) med 42 000 inv. Det framgår ej av propositionen, huruvida meningen är, att tätortspastorat icke skola delas, förrän nämnda invånarantal överskridits. Det måste emellertid anses, att pastorat av denna storlek långt överskridit den gräns, där ett verkligt församlingsliv upphör att vara möjligt. Det bör därför fastslås, att om ett tätortspastorat uppnår 30 000-gränsen, det i regel bör delas.

2. Vid behandlingen av frågan om enpräst- eller flerprästpastorat uttalade kyrkomötet den bestämda meningen, att då frihet att välja är för handen, skälen för enprästpastorat på landsbygden väga tyngre än nackdelarna därav. Detta uttalande har föranlett en detaljerad undersökning i ecklesiastikdepartementet. Resultatet blev preliminärt, att enprästpastoraten kunde ökas med 55 i förhållande till det i de sakkunnigas utkast redovisade totalantalet. Vid en ytterligare granskning av undersökningen har emellertid antalet nedskurits till 30.

Då de skäl, som anföras till stöd för sistnämnda nedskärning, icke synas tillräckligt starka för att uppväga de fördelar, som enprästpastoratet erbjuder, synes antalet enprästpastorat böra sättas till 55 flera än de sakkunniga förutsatt.

3. Den församlingsprästerliga organisation, som föreslås i propositionen, är icke tillräcklig för att upprätthålla söndaglig gudstjänst i alla församlingsskyrkor. Nackdelen härav för det kyrkliga livet är påtaglig och erkännes också i propositionen. Till avhjälpande av nackdelarna anvisas ett flertal utvägar och föreslås ett anslag av 100 000 kronor årligen till täckande av kostnaderna för de föreslagna åtgärderna.

Såsom av propositionen framgår är det föreslagna beloppet icke tillräckligt för att man skall kunna undgå att kyrkor bli utan högmässogudstjänst.

För detta ändamål skulle enligt kyrkomötet fordras ett anslag av 350 000 kronor. Med hänsyn till vikten för församlingslivet, att församling får söndaglig högmässa i sin kyrka, synes det erforderliga beloppet böra ställas till förfogande.

4. Sedan riksdagen godkänt grunderna för den nya indelningen, skola detaljförslag utarbetas av domkapitlen. Förslagen skola därefter överarbetas av kammarkollegiet. Enligt propositionen skall kollegiet därvid förstärkas med två representanter för de kyrkliga intressena. Kyrkomötet hade föreslagit, att även representanter för de särskilda stiftens skulle delta i handläggningen i kollegiet med förslags- och yttranderätt. Detta kyrkomötets förslag har icke upptagits i propositionen. Det synes emellertid vara värt att bli förverkligat.

På grund av vad sålunda anförts få vi föreslå,

att riksdagen i sitt yttrande över propositionen ville uttala,

1) att tätortspastorat böra delas, då de uppnått ett in-vånarantal av 30 000;

2) att antalet enprästpastorat synas kunna ökas utöver det i propositionen förutsatta;

3) att anslag bör beviljas i den utsträckning, att största möjliga antal församlingar kan få söndaglig gudstjänst i sina församlingskyrkor; samt

4) att stiftsrepresentanter böra delta i handläggningen hos kammarkollegiet av frågor rörande genomförandet av ifrågavarande reform.

Stockholm den 24 april 1957

<i>David Svenungsson</i>	<i>Ernst V. Staxäng</i>	<i>Stina Wallerius</i>
<i>Ulla Lidman-Frostenson</i>	<i>Carl Eric Hedin</i>	<i>Jöns Nilsson</i>
<i>Erik Magnusson</i> i Tumhult	<i>Axel Rubbestad</i>	<i>Sven Svensson</i> i Krokstorp
<i>C. O. Carlsson</i>	<i>Martin Skoglund</i> i Doverstorp	<i>Edvin Gustafsson</i> i Bogla
<i>Eric Nelander</i>	<i>Dag R. Edlund</i>	<i>Hans Wachtmeister</i>
<i>Sven Antby</i>	<i>Hans Nyhage</i>	